

Het meest dynamische buitensportblad van de Benelux

OUTDOOR

**MOUNTAINBIKEN
IN SLECHTS VIER DAGEN
DOOR OOSTENRIJK NAAR ITALIË**

**BEROVINGEN
ONTVOERINGEN
ONGEVALLLEN
VERRE REIZEN STEEDS
GEVAARLIJKER?**

**WANDELEN
IN DE PEEL**
MET UITNEEMBARE
ROUTEBSCHRIJVING

**JE FIETS MEE
OP VAKANTIE?**
TIPS, ADVIEZEN
EN MATERIALEN

**PIJN
BLOED
UITPUTTING**
WAT BEZIELT
ADVENTURE RACERS?

KINDERDRAGERS
EEN OVERZICHT VAN
DE BESTE MODELLEN

REIZEN AVONTUUR SPORT

8 710206 127792
9e jaargang juni 2001 / 8,95 / € 4,00

EEN

MOMENTEN VAN DOODSANGST BLIJVEN JE ALTIJD BIJ. ZO BEN IK EEN KEER TIJDENS EEN GROTDUIK OP TWEËNVEERTIG METER DIEPTE IN PANIEK GERAAKT. BEN IK EEN KEER IN EEN DIEPE GLETSJERSPLEEF GEVALLEN. HEB EEN PISTOOL OP MIJN HOOFD GEHAD. EN DAN WAS ER DIE NACHT IN BOTSWANA... MET EEN FOURWHEELDRIVE EN DAKTENT HEBBEN WE IN TWEE WEKEN TIJD BOTSWANA DOORKRUIST. VERGELEKEN MET ANDERE AFRIKAANSE LANDEN VIND JE HIER NOG HET ECHTE REIGE AFRIKA. EN BIJ RUIG HOREN DE WILDE DIEREN, DIE HIER NOG ECHT WILD ZIJN. HET WEMELT ERVAN. JE GEWEER MOET JE THUIS LATEN. DE DIEREN ZIJN HIER NOG HEER EN MEESTER. ZOALS HET HOORT...

SELF-DRIVE SAFARI IN BOTSWANA MEET 'THE BIG FIVE'

Number 1: de neushoorn.

Number 2: de olifant.

Number 3: de buffel.

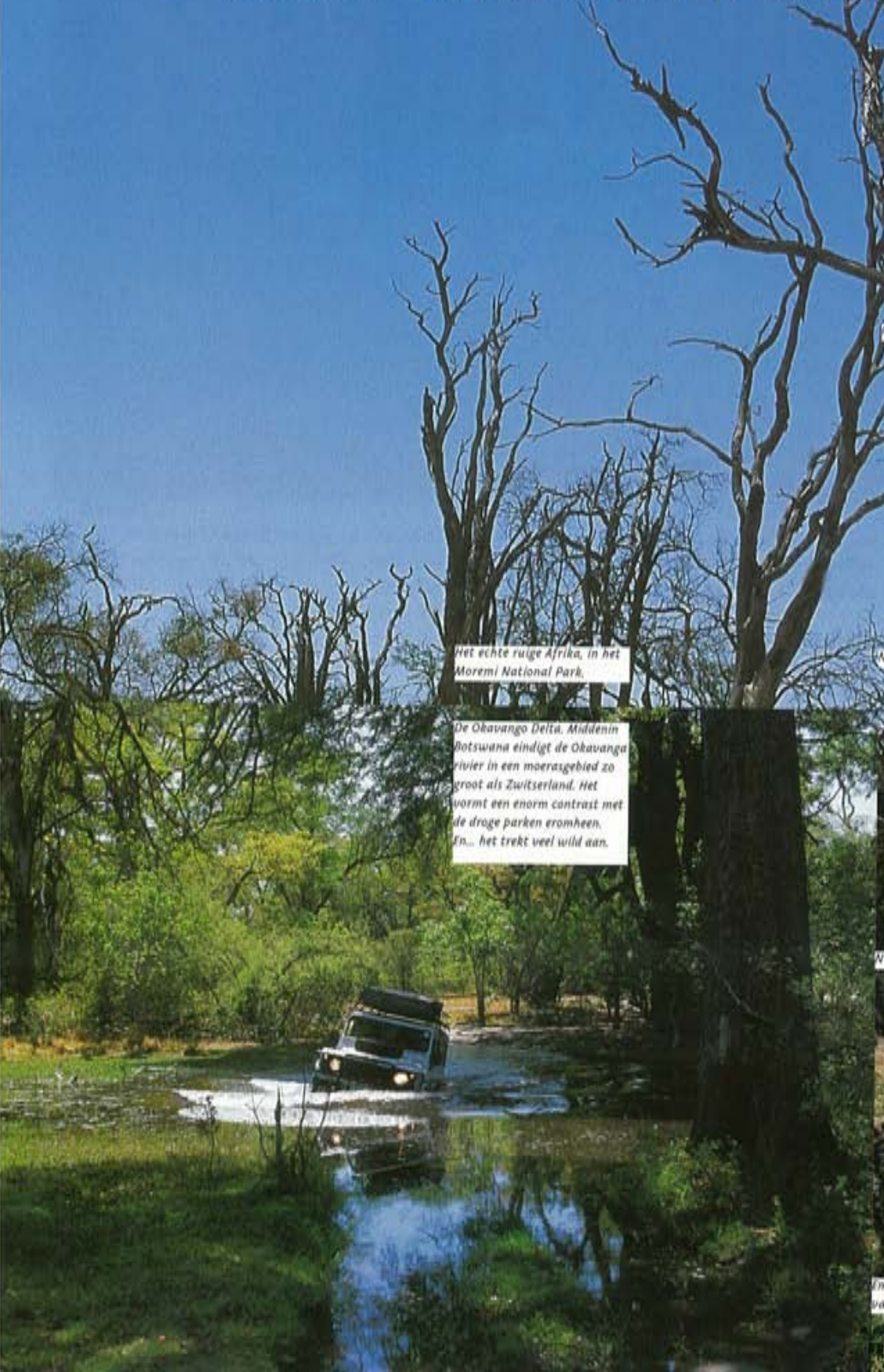
Number 4: het luipaard.

In last but not least: de koning van de jungle: de leeuw.

Het echte ruige Afrika, in het Moremi National Park.

De Okavango Delta. Middenin Botswana eindigt de Okavanga rivier in een moerasgebied zo groot als Zwitserland. Het vormt een enorm contrast met de droge parken eromheen. En... het trekt veel wild aan.

De daktent lijkt veilig, behalve wanneer je etensresten in de auto laat liggen.

Via een kilometerslange verbindingsroute rijden Raoul en ik met onze Landrover over een zandpad van de Okavango Delta naar het Chobe National Park. Het landschap is weids, leeg en dor. Struiken hebben centimeterslange pinnen om hun blaadjes te beschermen. Giraffes proberen het schaarse groen tussen de doornen vandaan te eten. Hier en daar loopt een kudde olifanten. Als er een schildpad het zandpad oversteeft stoppen we. Dit kan wel even duren. We kunnen er natuurlijk omheenrijden, maar besluiten dat dit een goed moment is om te lunchen. Chobe staat bekend om de enorme hoeveelheden dieren. Met name het grote werk: olifanten, luipaarden, leeuwen en cheetahs. Tussen vier en half zeven 's avonds maken we een game-drive door Savuti, het zuidelijke deel van het Chobe National Park. Raoul gaat op het dak zitten om naar dieren te speuren. Het zand is hard. De drinkplaatsen zijn opgedroogd. We zien olifanten, nog meer olifanten, een struisvogel en giraffes. Midden op een gigantisch jachtveld ontdekken we een jakhals. Achter lage stekelbosjes liggen twee vrouwtjesleeuwen. Eén ligt op haar rug met haar poten omhoog. Het vrouwtje dat wakker is kijkt me recht aan met haar gouden ogen en gaapt een gevaarlijke set hoektanden bloot. Wow. Wat een machtige beesten. Ze hebben een prachtige glanzende vacht. Als er één opstaat, zie ik pas goed hoe enorm groot ze zijn. Hun rug komt tot halverwege de deur van de Landrover. We zigzaggen om een rotspartij heen, waar het zand zo mul is, dat duidelijk wordt waarom je alleen met een vierwiel-aangedreven auto door Botswana kan rijden. Als de avond valt met een typisch Afrikaanse oranje-

rood-roze-paarse lucht ga ik op het dak zitten en wijs de weg naar de campsite. Volgens de Lonely Planet worden het toilet en de douche op de campsite constant vernield door olifanten die water ruiken. 'Men heeft het opgegeven om het sanitair te vervangen', lees ik. Als we aankomen is er een nieuwe campsite in aanbouw. De parkwachter stinkt naar drank en verwijst ons door naar de oude kampeerplaats. We rijden door een tentenkamp met arbeiders. Daarachter moet de camping liggen. In eerste instantie kunnen we het niet vinden. Als we nog een flink stuk doorrijden komen we uit op een eenzame en angstaanjagende plek. Het betonnen douchehok is volledig in elkaar getrapt. Bomen zijn omgeknakt als luciferhoutjes, maar er hangt een geroest bordje aan één van de bomen. Alles wijst erop dat dit de plek is die we zoeken.

HONGER...

Raoul en ik maken spaghetti met tonijn, knofflook, courgette en paprika en klimmen na het eten de daktent in. De afwas bewaren we voor morgen. Het is tenslotte al pikdonker. We horen allerlei dierengeluiden zoals tot nu toe iedere nacht, maar dit keer hoor ik ook gebrul in de verte. De twee leeuwinnen die we net hebben gezien staan nog vers op m'n netvlies. Ik maak me zorgen over het eten. Nu we niet hebben afgewassen ruikt de hele auto sterk naar voedsel. Ik herinner Raoul eraan dat olifanten door deuren gaan als ze iets ruiken en het willen hebben. Bij het toiletblok hadden ze dorst en waren ze op zoek naar water. Daar is helemaal niets van over. Stel nu dat ze honger hebben? Raoul gaat het laddertje af en komt kwaad weer boven. Ik heb alles op

slot gedaan. Hij gaat met de sleutel naar beneden en draait alle raampjes dicht. We hebben eerder deze week de achterruit eruit gereden. Daar zit een stuk karton voor. De geur helemaal laten verdwijnen lukt ons dus niet. Was het een voorgevoel? Ik weet het niet maar even later horen we vlakbij de auto een oorverdovende brul. Het gaat door merg en been. De koning van de jungle. De brul echoot na. Totaal verstijfd van angst gluren we door een opening van de tent. Ja hoor, er loopt een mannetjesleeuw langs de auto. Nog groter als de leeuwinnen van vanmiddag. En wij zitten in een tentje bovenop het dak. In paniek kijken we elkaar aan. Ik houd mijn adem in. Hij kan met één sprong bovenop de auto springen. Slechts een dun tentdoekje scheidt ons van dit roofdier. Wat kunnen we doen? Niks. Afwachten. Is hij gelokt door de geur van het eten? Heeft hij honger? We zijn allebei klaarwakker en luisteren ingespannen of hij nog in de buurt is. Opeens horen we overal dieren, krakende takken en net als ik denk weer adem te kunnen halen volgt de volgende brul. Ik haal me van alles in m'n hoofd. Plotseling lijkt de daktent niet meer zo veilig. Wat als hij op het dak springt... Waarom slapen we eigenlijk niet binnenin de auto? Raoul fluistert: "Wat als er een olifant de auto omdruwt en die leeuw zit ernaast." Dat is wel heel ver gezocht. Ik heb op reis altijd last van verstopping. Ben al vijf dagen niet geweest. Door de zenuwen komt het los en moet ik opeens erg nodig naar de wc. "Ik moet de tent uit", fluister ik na een uur. "Dat kan niet, dat wordt je dood", fluistert Raoul. Maar hoe meer ik het in probeer te houden, hoe meer ik moet. Zul je altijd zien. Ik kan niet slapen van de maagkrampen, de spanning en de gelui-

den. Zouden we naast een waterplaats staan? Zoveel dieren heb ik nog geen enkele nacht gehoord. Na een tijdje van relatieve stilte klinkt er een vervaarlijk gegrom. Raoul ligt al die tijd naast me met zijn opengesperde ogen. Net als we denken dat hij weg is klinkt er weer een brul. We kijken elkaar aan. "Volgens mij zit 'ie naast de auto. Wat denk jij?" Ik houd het nu echt niet meer en grijp een handdoek. "Heb ik dat weer?", fluistert Raoul hoofdschuddend terwijl ik mijn behoefte doe in de handdoek. Het stinkt verschrikkelijk. Ik rits de tent open en gooi de handdoek naar buiten. Weer fantaseren we over de reactie die dit bij de dieren teweeg zal brengen. In onze gedachten sterven we die nacht vijf keer. Verscheurd door een leeuw... We zien het allebei licht worden zonder dat we één oog dicht hebben gedaan. Bij het ochtendgloren speuren we eerst tien minuten naar buiten voor we het tentje uitspringen en de auto inspringen. Met het tentje nog uitgekapt op het dak rijden we weg. In het kamp met arbeiders klappen we de daktent in. We zijn moe en zien er door het stof en gebrek aan wasgelegenheid niet uit.

Van vijf tot zeven uur 's morgens maken we de mooiste gamedrive tot nu toe. Tijdens een gouden zonsopgang rijden we langs de rotsen waar de luipaarden graag schijnen te zonnen en zien er één die net lang genoeg blijft staan om te fotograferen. Ik sta te juichen. Dan rijden we naar de open jachtvelden en zien een mannetjesleeuw liggen. We rijden er zachtjes naar toe. Deze klojo (of zijn broer) heeft ons vannacht wakker gehouden. Hij staat trots maar verstoord op en loopt tergend langzaam weg. Een prachtig gezicht. Er loopt een rilling over mijn rug. Een hyena rent een heel stuk naast de auto met ons mee. Midden in een jachtveld zien we een kuil vol bat-eared-fox (vossen met vleermuisoren) compleet met kleintjes en verderop een jakhals. Raoul ziet midden op het jachtveld een cheetah lopen. Dat is een jachtluipaard. Veel slanker dan het gewone luipaard. Als de ochtend bijna definitief is aangebroken rijden we per abuis een weggetje met wel heel mul zand in. Daar staat een vrachtwagen die zich tot aan zijn assen heeft ingegraven en door de chauffeur is achtergelaten. We rijden ons een paar keer vast tot we het juiste spoor weer vinden en niet lang daarna het hek van Savuti uitrijden. We zien er als beesten uit. Omdat de achterruit eruit ligt zit ook binnenin de auto alles onder het stof.

VRIJHEID

Het is bloedheet. Vandaag hebben we honderdvijftig kilometer naar het noordelijke gedeelte van het Chobe park voor de boeg. De verbindingsroute is één lange rechte weg dwars door Botswana. Op de hogere gedeeltes zie je een groen bladerdak tot aan de horizon met een kaarsrechte witte streep erdoor: de zandweg. Ik krijg er kippenvel van. Een enorm vrijheidsgevoel overvalt me. Juist na deze nacht is het besef dat ik leef intenser dan ooit. Het eindeloos lange pad heeft diepe uitgesleten sporen. De auto deint heen en weer, terwijl we vooruit rijden. Hier komen we, voor het eerst na Maun de eerste dorpjes weer tegen. Als we het hek van het noordelijke deel van Chobe inrijden komen we een truck vol toeristen tegen. De chauffeur grijnst zijn witte tanden bloot en roept: "You need a shower", naar mij.

Het lijkt al veel langer dan een week geleden dat we met een propellorvliegtuigje vanuit Johannesburg (Zuid-Afrika) naar Maun (Botswana) vlogen. We hadden vanuit Nederland een 8-daagse self-drive safari geboekt. In Maun stond een Landrover voor ons klaar, compleet met kampeeruitrusting, landkaarten, reserve-onderdelen en een extra tank van veertig liter zodat we in totaal 1000 kilometer zouden kunnen rijden zonder te tanken. We werden opgevangen door Denise en haar man, een Nieuw-Zeelands stel die in Maun wonen en waarmee we de auto naliepen en de route doorspraken. "De organisatie neemt geen enkele verantwoordelijkheid voor jullie veiligheid", vertelde ze. "Jullie gaan de jungle van Afrika in. Overal zitten wilde dieren. Sommigen mensen denken er veel te gemakkelijk over. Verhalen over mensen die het niet na kunnen vertellen zijn er genoeg."

OKAVANGO

Vijftig kilometer na Maun rijden we door de laatste nederzetting: Shorobe, een dorp dat niet meer is dan een paar ronde lemen hutjes met rieten daken. Hier houdt het asfalt op en is het nog elf kilometer naar het 'Buffalo Fence', een hek dat de gecultiveerde dieren scheidt van de wilde dieren. Daarna is het nog eens zesendertig kilometer naar de 'South Gate' van het 'Moremi Game Reserve'. We rijden om de beurt over de zandwegen en zien hier al apen, herten, een soort kaketoos en giraffes. We zijn laaiend enthousiast bij het ontdekken van ieder nieuw dier. Stapvoets rijden we langs de bosjes. Het eerste uur zien we niets, behalve een dode olifant vol gieren. We rijden er omheen. Een lucht, smeriger dan de ergste stinkende Corsicaanse kaas vult onze neusgaten. Als het heetst van de dag voorbij is, ontdekken we steeds meer wild. Raoul rijdt de eerste kudde olifanten bijna voorbij. Als ik roep remt hij, zet hij de 4x4 in z'n achteruit en rijdt terug. De olifant die het dichtst bij de auto staat begint luid te toeteren en met z'n oren te flapperen. Gelukkig rent 'ie de andere kant op. Wij hebben veel te schokkerig gereageerd en waren veel te dichtbij. Ik kon 'm bijna aanraken. De dieren zijn hier veel schuwer dan bijvoorbeeld in het Krugerpark in Zuid-Afrika waar ze gewend zijn aan mensen. Botswana is het echte ruige Afrika. Tegen het einde van de middag naderen we de Okavango Delta, een moerasgebied zo groot als Zwitserland waar de rivier de Okavango in het zand doodloopt. Hier zien we steeds meer wild. Het hoogtepunt is een neushoorn. Een prachtige prehistorische kolos die verstijft blijft staan. Terwijl het begint te schemeren hobbelen we over een houten brug die is gemaakt van een serie palen. Op het gras van een meer zien we een krokodil liggen en in een volgend meer ligt een kudde nijlpaarden breeduit te gapen in de avondzon. We komen net voor het donker aan op een plek met een aantal grote bomen en een betonnen douchehokje, midden in het wildpark. De camping. Op iedere boom is een bordje gespijkerd met een nummer erop. Er is niemand, dus installeren we ons. Even later stopt een groene pick-up met Botswanaanse parkwachters. Ze vragen naar onze papieren. We laten zien dat er voor ons is gereserveerd. "Dat klopt, maar u staat op de verkeerde plek", zegt de man. "U heeft nummer vijf. En niet nummer drie." Ik kijk hem ongelovig aan. Maar niets wijst erop dat hij een grap maakt.

Van het beginpunt Maun naar het Moremi Game Reserve Park; dat betekent rijden door dorre ruige vlaktes. Het zand is zo mul, dat duidelijk wordt waarom je alleen met een vierwielaangedreven auto door Botswana kan rijden.

Na de bewuste angstaanjagende nacht met de hongerige leeuw om de auto, komen we 's ochtends tijdens de noodgedwongen vroege gamedrive, de beste 'man' tegen. Hij is degene die ons de hele nacht heeft wakker gehouden.

Info

Hoofdstad: Gaborone

Aantal inwoners: 1,3 miljoen

Oppervlakte: 581.730 km²

Officiële taal: Engels

Algemeen: Botswana is een ontzettend ruig stuk Afrika. Naast de ruige dorre gebieden herbergt Botswana de Okavango Delta, een sprookjesachtig mooi moerasgebied, waar het werkelijk wemelt van de dieren. Je kunt het land alleen per 4x4 doorcrossen. Er zit ontzettend veel wild. Geweren zijn verboden.

Botswana is een duur land. Er is een asfaltweg gelegd tussen Zuid-Afrika en verschillende plekken in Botswana, waaronder Maun, zodat steeds meer safari-organisaties hun weg vinden naar dit onaangestaste stukje Afrikaanse wildernis.

Informatie: Je kunt vanuit Nederland een Landrover huren, compleet met expeditie-uitrusting. Die staat in Afrika voor je klaar. Je kunt hem ophalen op punt A en op punt B weer afleveren. Eventueel in combinatie met Zimbabwe en Namibië. Het is niet goedkoop maar, als je geen tijd hebt om zelf met een 4x4 van Nederland naar Zuid-Afrika te rijden, wel een goed alternatief. Kamperen maakt een reis door Botswana in ieder geval een stuk avontuurlijker dan in de dure lodges te verblijven. Informatie: Bundu Adventures, contactpersoon: *Marcello Pacenti*, t: +31 (0)297 - 250 413, of e-mail: *info@bundu.nl*

Een andere manier is door met een overland-organisatie mee te gaan, dat zijn groepsreizen die vaak met enorme vrachtwagens door Afrika reizen.

Hij is bloedserieus. Hij staat erop dat we de auto twee bomen verderop parkeren. Onder de boom met nummer vijf erop. We doen wat hij vraagt. We drinken een biertje op het dak onder de sterrenhemel. Het is zo heet dat we de voorste en de achterste flap van het tentje omhoog klappen en alleen nog beschermd worden door het muskietennet. De nacht is van de dieren. Ik wordt wel tien keer wakker van allerlei geluiden. Raoul ziet vlak voor de auto langs een nijlpaard voorbij struinen. We staan pal aan de rand van het moeras.

BOOTTOCHT

Om half zes 's morgens kijken we vanuit de daktent uit over de delta. Het lijkt wel een schilderij. We maken een uitgebreid ontbijt compleet met eieren, jus, koffie en gebakken eieren. Ik blijf nog steeds 360 graden om me heen kijken. Voor ons badderen de nijl-

paarden. Met nog zeven andere mensen gaan we vandaag een boottocht door de delta maken. Raoul en ik zitten op het dak van de boot. Het is sprookjesachtig om door de delta te varen. We zien een kudde olifanten in het lange gele gras, herten, vogels en een nest van een maraboe. De waterlilies in de Okavango zijn onwerkelijk mooi. Een Zuidafrikaans stel die met ons meevaart vertelt dat zij bezig zijn om een film te maken over wilde honden. Deze diersoort wordt met uitsterven bedreigd. Van de wilde honden die er nog zijn, leven er veel in Botswana.

Om zes uur 's morgens zetten we koffie en vertrekken we voor een ochtend 'gamedrive'. We rijden via een enorme baobab-boom in bloei naar een nijlpaardenpoel waar hoog in de bomen een uitkijkpost is verscholen. Hier slepen we de lunch, de stoeltjes en de verrekijker naar boven en blijven er een paar

uur zitten. De nijlpaarden worden langzaam luidruchtiger. Na ongeveer een uur denken de dieren dat de kust veilig is en komen de giraffes, herten, apen, wilde zwijnen, vogels, die door de motor van de auto waren gewaarschuwd en zich hadden verstopt weer tevoorschijn. Ongelooflijk hoe veel dieren er zitten. Het schijnt dat jij maar tien procent ziet van de dieren die jou zien. Ik begin die theorie hier pas te geloven. Na deze lange onderbreking rijden we twintig kilometer langs de oever van de delta om daarna naar de weidse, stoffige vlaktes af te buigen en de mysterieuze Okavango delta voor goed achter ons te laten.

Zo smerig zagen wij er na twee weken Botswana uit.

In het moerasgebied de Okavango delta steken we meerdere van deze uit palen opgetrokken bruggen voorzichtig over.

